

værende Lov, idet Bestemmelsen i den førstnævnte Lov saaledes maatte antages at ville ophæve Bestemmelsen i den foreliggende Lov. Denne Udvei forekom mig ikke og forekommer mig endnu ikke helbig; thi det vilde for mig see meget underligt ud, om Rigsdagen vedtog to Love; hvori der fandtes en bestemt Uovereensstemmelse eller Modsigelse, og derefter, saa at sige, overlod til Regjeringen at vælge, hvilken af disse to Bestemmelser den maatte foretrække — Skjndt jeg jo ganske vist maa betragte den høitærede Indenrigsministers Udtalelser som et Løfte om, at det vilde blive Bestemmelsen i Loven om den overordnede Kommunalbestyrelse, der vilde blive den gjældende. Men selv om dette nu er aldeles sikkert, saa mener jeg ikke, at denne Udvei er den rette, og det ikke blot i formel Henseende, men ogsaa med Hensyn til Realiteten. Bestemmelsen hører aabenbart langt mere ind under denne Lov end under den anden, og lad os tænke os, hvorledes det vil stille sig, naar denne Lov udkommer, som den er os forelagt, og dernæst Loven om den overordnede Kommunalbestyrelse nogle Dage senere. Dette forekommer det mig, vilde fremkalde en underlig Forvirring og Misforstaaelse. Den Fattigbestyrelse, der modtager den her foreliggende Lov i den Skikkelse, den nu har, vil ganske vist kunne troe, at der saa Dage efter udkommer en Lov med Titel: „Lov angaaende en for Kjøbstad og Land overordnet Kommunalbestyrelse“, hvorved en af dens Bestemmelser blev forandret, ikke at tale om, at det dog er høist usikkert, om Loven om den overordnede Kommunalbestyrelse virkelig vil udkomme iaar, hvad jeg dog vil ønske og skal gjøre mit til som Medlem af det Udvalg, der er nedsat over den; det bliver dog høist tvivlsomt, om Medlemmerne i begge Thing, ville kunne blive enige om alle de Punkter, der er Spørgsmaal om. Derfor har jeg i Forening med et æret Medlem, der er enig med mig i det Væsentlige, stillet Endringsforslagene under Nr. 1 og 2, og vi have med Hensyn til Affattelsen holdt os saa nær som muligt til Udtrykkene i § 7 i Lovudkastet om den overordnede Kommunalbestyrelse, saa nær, at denne Lods Mening er aldeles gjengivet, ja saa nær, at et Udtryk, som jeg ikke finder ganske adækvat, dog er optaget deri, nem-

lig Udtrykket: „som findes billigt“. Jeg vilde have foretrukket Udtrykket: „med mindre det maatte findes ubilligt“; men jeg troer imidlertid, at, som det staaer, vil det ikke kunne misforstaaes. En lille Forandring er fæet, som dog kun er en Formforandring, og som har været nødvendig paa Grund af Forholdene. I Udcastet til Kommunalloven staaer „Amtsraadet“, hvilket vi have maattet forandre til „de Myndigheder“, under hvem disse Sagers Afgjørelse henhører“, idet vi have maattet redigere Endringsforslaget saaledes, at det haade kunde passe til de nævrende Forhold i Kjøbstad og paa Landet og til de forandrede Forhold, naar den nye Amtsraadsinstitution indtræder. Som det vil sees, er Endringsforslaget Nr. 2 kun en Redaktionsforandring, en ligefrem Følge af Nr. 1, og det maa saaledes staae og falde dermed. Med disse Ord skal jeg anbefale Endringsforslagene til det ærede Thing, idet jeg haaber, at den høitærede Minister ikke vil have noget Væsentligt at indvende imod dem.

Orig: Jeg har tilladt mig at stille det Endringsforslag til den foreliggende Lov, at den hidtil gjældende Regel bibeholdes, at altsaa det Stykke i § 1, der handler om Godtgjørelse i Sygdomstilfælde, udgaaer, og subsidiært, at det der bestemte Maximum fastsættes noget høiere, nemlig til 72 β . Den Regel, der hidtil har været fulgt, er simplere og naturligere og saa overensstemmende med de herhenhørende Forhold, at jeg troer, at Forandringer deri let vilde medføre Ulemper og desuden fremkalde Ubiligheder mod enkelte Kommuner. Regjeringen har vistnok troet, at der var Trang til at ordne dette Forhold ad Lovgivningsveien paa Grund af de mange Stridigheder, der fremkalder imellem Kommunerne. Jeg skal dertil bemærke, at disse Stridigheder nu vistnok ere færre end tidligere, og at de rimeligvis vilde blive endnu færre i Fremtiden, idet, som den meget ærede Minister selv ansøgte, flere og flere af de forsørgelsesberettigede Syge blive indlagte i Sygehuse; for flere af disse Sygehuse er der allerede givet regulativmæssige Bestemmelser, og for dem, for hvilke saadanne endnu ikke findes, vil Ministeriet let kunne ordne Forholdet ad administrativt Veie; i saa-